

An Juvenis sit idoneus Auditor Ethices? D.

An veri Ethici pugna sit cum vero theologico? N.

642

Ad
NOBILISSIMUM
RESPONDENTEM
Ethicè disputantem.

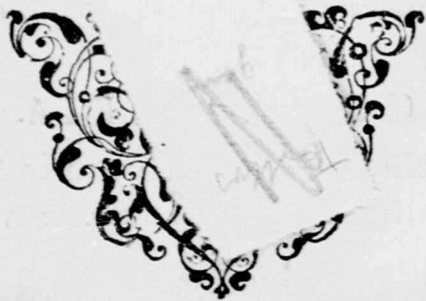
S

At.
Maxima
Et gen.
Quæ mihi
Et genti

agnus magno de stemmate
natus,
quem super Astra locat.
ijunctis ordine palmis,
obilitare solent.
bo, sententia, dicam:
e super Astra vehunt.

PRÆSES.

I S.

Disquisitio Publica

HISTORICO-THEOLOGICA

Quæ
HODIERNAM
ROMANAM
ECCLESIAM

h. 10. 625

Occasione illius

CHRISTOPHORI MAGNI

nec non

CORONÆ B. VIRGINIS MARIÆ
horrendæ Idololatriæ convincit.

quæ

Bonorum & Malorum non occulto, sed aperto
examini submittit.

JOHANNES KUZERA
p. t. Gymnasij Rosenberg: Director.

RESPONDENTE

Georgio Vaida Löveiensis Hungaro. Die 4. Jun:
Horis pomeridianis & pomeridianis.

LEUTSCHOVIA,

Typis Laurentij Breveri. Anno C. 1643.

Speçtabilibus ac Magnificis Dnis Dnis

Dn. NICOLAO OSTROZITH, de Gillntnicz,
Dn. PAVLO Hereditarijs Dominis in Illawa
Dn. MATTHIÆ & Lypto Vywar.

Nec non

Admodum Generosis & Nobilissimis Dominis,

Dn. STEPHANO SOOS, de Polthar hæreditario in
Garamszek, &c. Equiti Aurato.

Dn. PETRO SMRECANI, de & in eadem Præfecto
bonorum J. Comitis Dn. Casparis Illieshazi
Arcis Lykawa, &c.

Dn. JOHANNI BAAN, de & in Nadas Falwa Jurato
Assessori Comitatus Lyptoviensis.

Interis, genere & virtute Magnis, non magna, sed parva, Fautores Musarum demissa animi observantia colendi, fero, legens vestigia Rusticelli illustis Persici, qui Magno Regi Artaxerxi parvam aqua volam obtulit. Pervelim & ego hoc chartaceum musas, quod Vestra usurpat nomina non quantitate molis, sed qualitate animi pensitati, Majores me majora ferant non invidebo, cum sciam & magnos delectari parvis. Perscrip: Rosenbergæ Dorainica EX AU- I. Anno C. CI. DC. XLIII.

V. V. M. M.

& N. N. D. D.

Observantissimus

Johannes Kuzera.

Prolo-

PROLOQVIVM.

H Adrianus ille Jungius homo violentus plagam non levem nobis propinavit (a) scribens; *Evangelicos dogmata Manichea, Heluidiana, Jo-* (a) In Synopsi nōg Evangel. p. 332.
viana, vigilantiana, adversus Deiparam, adversus SS. Angelos, deniq̄ adversus SS. omnes spargere. Ego Hadrianum proruptæ quidem audaciæ, sed tamen levioris armaturæ buccinatorē falsè vel insultantē non moror, sed magis miror *Alphonsum Salmeronem*, unum è X primis Societatis Jesu Patribus eò insolentiæ prolapsum, ut (b) *nos vocare audeat Hagiomastigas, quasi* (b) Dissert. in 1. Tim. 2. Tom. 15. p. 456.
more Gigantum Cælicolis bellum indixerimus. Bellarminus (c) *minas & arma ostentat Protestantibus,* (c) in Praefat. l. 1. de Eccl. Triumph.
docens eos evomere in omnes Cælites horribiles blasphemias. Viden' isthæc dura Patrum ilia? audin' fastidiosam eorum indolem? Vah, ut se ventosi Jesuitæ tanquam utres inflant! magna, *meChriste*, effata gaudeo herculè quod nō vera! verba quippe projecta in *larvas & Bestias Sancto- rū*, non quadrant in verè Sanctos, nec q̄ Sāctos peccati arguit, eos protinùs contēnit: nec ne-

gatio prerogativa in iustitia passiva, tollit prerogativam iustitiae activae. Ad hoc confirmandum,

1. de te Bellarmine (a) advocatum deposcimus. Cum dicunt Protestantes omnes Sanctos aequè justos esse coram Deo, loquuntur de iustitia imputativa. Optime! Nihil nos optamus amplius. Ut tamen congregiamur cominùs circa hanc BB. Cœlitum materiem aliò spectantia non tangemus, cœteris omnibus neglectis.

[I] Terminos. hic occurrentes explicabimus.

[II] Statum controversiæ formabimus.

[III] Christophorum Magnum nunquam fuisse in rerum natura docebimus.

[IV] Occasione hujus de Christophoro Magno fabulae, nec non coronae Beatae Mariae semper-Virginis Ecclesiam Pontificiam horrendæ Idololatriæ convincemus.

[V] Κρησόβητος Jesuitarum quibus fœditatem in cultu Sanctorum conspicuam tegere solent, removebimus.

[VI] Argumenta cultum Sanctorum suadentia more Theologiæ Canoniciæ dissolvemus.

Domine Deus da ut religiosa plantemus, & superstitiosa extirpemus. Fiat! ô Fiat!

MEM-

MEMBRUM I.

THESES I.

Xirahentes ex hybernaculis copias quibus identidem controversemur fugientesq; falsos Jesu Socios retrahamus, ab explicatione Terminorum ordiemur: ita fiet, ut eò rectius Orthodoxia confirmari, & Xetherodoxia infirmari possit. A verbis enim ad sensum, à sensu ad rationem, à ratione ad veritatem accedi, prudenter olim B. Hilarius (a) IV. seculo monuit.

II.

Occurrunt autem in cultu Sanctorum Termini (I) Latini (II) Graeci (III) Ebraici.

III.

Latini Termini sunt: Sancti, Canonizatio, Invocatio, &c.

IV.

Sancti Nomēclatio sumitur vel Generaliter pro toto visibili Ecclesiae coetu. Rom: 1. v. 7. vel Specialiter, idq; vel pro Sancto Sanctificante qui vocatur Sanctissimus, & hæc appellatio soli Deo convenit Esai: 6. v. 24; vel pro Sancto Sanctificato, qui est Sanctus partim Inchoativè Luca 1. v. 75. partim Imputativè 1. Cor: 1. v. 30. partim Consumativè 1. Cor: 13. v. 10. Quod solum de Sanctis mortuis verum est priora duo de vivis. Sancti enim in Scriptura dicuntur non tantum pie defuncti Math: 27. v. 3; sed etiam vivi Psal: 16. v. 3. Immo se ergò errant Pontificij, qui solos mortuos appellant Sanctos, excepto Pontifice Sanctissimo (a) qui tamen Costero fatente (b) Idololatriæ colere potest.

Membrum
I. Terminos
explicat.

(a) Lib. 5
Trinit.

(a) Salm
ro Tom: 1
p. 304. E
ditionis C
lomenfis
C. 1602.
Nemine
dum Si
audemus
vocare Sa
ctum
(b) Encl
ridij c. 3

V.

(c) l. 1. de Beatitudi-
no Sancto.
Ecclesi. 7.
(d) c. 8.
(e) l. 3. de
Ecclesi. Mat.
c. 17.

Canonizatio Sanctorum definitore Bellarmino (c) est pu-
blicum Ecclesie [ergo non unius Summi Pontificis, pro
quo tamen obtinendo idem (d) omnia saxa movet. Ratio:
quia una persona non potest venire nomine Ecclesie, non insitente
Bellarmino (e)] testimonium de vera Sanctitate & gloria alicujus
hominis defuncti [non vivi E. laudes vivorum non est, Ca-
nonizatio] institum, ut ab omnibus publice dicantur Sancti, &
in Ecclesia precibus invocentur. Nos gaudemus quia nomina no-
stra scripta sunt in Caelis Luce 10. v. 20, non in Papa Calendario.

VI.

Protestamur tamen nos verè Sanctorum memoriam in
Ecclesia conservare, eos laudare, honorare, imitari,
inque Canone Scripturæ [non Papæ] à Solo Christo Summo
Pontifice, & quidem (1) Merito Heb: 10. v. 14. (2) Electi-
one, Eph: 1. v. 4. (3) Fide, Joh: 1. v. 12. Libro vitæ. Apoc: 21.
v. 27. Inscribi. Sed quid hæc ad Canonizationem Papalem?
Tundat Papa cum Universo Cardinaliù choro hanc incudem quan-
tum potest, citius tamen è pumice, quam ex ea unam pro Canoni-
zatione liquida consequentia guttulam expresserit.

VII.

(a) Ceremo-
narum Ro-
man. l. 1. c.
2.
(b) l. 1. de
Beat. SS. c. 8.

Nisi probaverint Sanctos in Scripturis invocari, non
probabunt eos Canonizari. Dum enim P. R. (a) surgens
sine mitra incipit: Te Deum laudamus, Diaconus à dextris in
sine dicit: Ora pro nobis Beate N. quid? ipsomet Cardinalis
Bellarmino (b) teste primus Pontifex qui Sanctos Canonizasse le-
gitur fuit Leo III. At hic vixit tempore Caroli M. circa A. C.
800. Quæ est hæc antiquitas? In religione puerilis.

VIII.

Invocatio specialissimè accepta cultum nominis Divini ex-
primit, quando mente, voluntate & voce solius Dei omni-
potentis gratiam & auxilium in omnibus necessitatibus
cum

eum singulari fiducia propter Christum Mediatorem im-
ploramus. Psal. 4. v. 1. Psal. 31. v. 18.

IX.

VT autem Latinis teste B. Augustino, (c) agnoscente etiam (c) l. 1. de
Bellarmino (d) nullum est vocabulum [addo, sine enoda-
tione] quod dicatur solum de cultu Divino; ita Græci nul-
lum habent terminum, quo non cum cultus Officiosus tum
Religiosus notetur.

X.

Tria Græci habent præcipua cultus verba (1) δαλέειν quod
indifferenter tam de cultu Divino Acto. 20. v. 19. quam
Humano ad Gal. 5. v. 13. usurpatur. Breviter; in utroque Te-
stamento δαλέειν & δαλέειν Tricies novies pro Dei cultu sumi-
tur. (2) Δατρέειν quod in N. T. decies novies Deo tribuitur,
adeoque Δατρέειν in codice Biblico de Deo ejusque cultu tantum
tricies usurpata legitur. (3) Προσκυνέειν quod ita de cultu Dei
usurpatum legitur Joh. 4. v. 22. Ut etiam adorationem
Civilem, eamque Ironice exhibitam notet Marci 15. v. 19. In
cultum bestia & ejus imaginis Apoc. 14. v. 11. Draconis c. 13.
v. 4. 8. 12. 15. hoc nomine significari exerte patet.

XI.

In Schola Hebræorum suffragante Bellarmino (a) non habe-
tur radix, qua cultus Religiosus proprie designetur. Tri-
a item Hebræi habent Invocationis verba quæ Latine sic
reddi possunt (1) Honoravit Prov. 3. v. 9. (2) Servivit Deo.
28. v. 47. (3) Incurvavit se Psal. 96. v. 9. Nemo non videt
hic omnia esse communia in differenter cultum religiosum
& Civilem significantia. Hinc Græcus postremum ver-
bum, Incurvavit se, ut plurimum [quemadmodum sub-
tiliter animadversum est à D. Calixto, (b) & D. Clotz (c)] Προ-
σκυνέειν vertit: vulgatus per Adorate, Tremellius per incurvari
reddidit.

cordia p. 112. (c) In Angelo laetia Diff: 2. Thest 16.

XII.

Visa jam Terminorum via inquiremus in plenum quaestionis Circulum, imitaturi Tertullianum, qui cum in actus Disputationis prodiret, solebat summam quaestionis, certis lineis determinare, ne extra rem vagari liceret.

XIII.

Hoc est quod circumspicere & quasi ad numeros anquirimus: Num sancti Sanctificati defuncti, (a) in statu beatitudinis viventes (b) ita ut omnia quae hisce in terris geruntur, cognoscant particulariter & ordinarie (c) sint non tantum invocandi licite (d) sed etiam adorandi proprie, (e) Divine (f) fiducialiter, (g) suppliciter non sola voce sed & mente (h) religiose (i) recitando ad eos orationem Dominicam (k) in eos spem (l) fiduciam cordis, collocando; (m) adeoque illos compellendo, ut per sua merita adoratoribus suppetias ferant (n) non tantum ut intercessores & quidem immediati (o) ac ita indubij, ut Deus votis nostris non annuat neque exorabilem se praebet, si vel maxime Christus intercedat, quando sancti non intercedunt; (p) sed etiam ut opitulatores & auxiliares (q) a peccatis Redemptores (r) ab aeterna damnatione liberatores, (s) ut non omnia omnes (t) sed diversi diversa, & quidem rursus distinctis in locis imperent & conferant beneficia. (u) Conter parumper *Marialia, Rosaria, Cursus horarios, Antidotaria, Breviaria, Litaniae* & lectione protinus extupestes. Cui bono haec sic querendo aliquantulum prolixius disputamus, facilis est quam hic tacemus conjectatio.

(a) Salme- ro Diss: 10. in Epist. ad Rom: T. 13. p 304.
(b) Bell. l. 1. de Beat: SS. c. 19.
(c) Bell. l. 1. de Beat: SS. c. 20.
(d) Concil: Trid: sess: 25.
(e) Bell. l. 2. de SS. Imaginibus c. 21, 22.
(f) Vico. Misefus in refur: 600. erroru Hef. h. p. 495.
(g) Bell. l. 1. de SS Beat: c. 19.
(h) Concil: Trid: Sess: 25.
(i) Bell. l. 1. de SS. Beat: c. 12, 13.
(j) Care- chisimus Ro. Pfall: 30.
(k) Bell. l. 1. de SS. Beat: c. 20.
(l) Bell. ibidem.
(m) Sebastianus Barradius Tom: 1. Comin. Evangel. p. 328.
(n) Eccia in Enchiridao de Venera- tione.

zione. (q) Concil: Trid: Sess: 25. (r) *Mariale Argentinum* l. 1. c. 5. editum A. 1497. (s) *Barradius* T. 1. comin: Evangel. p. 328. (t) *Biel: Lectio* 32. in *Can. Missa*. (u) *Drexelius Trismegjri Christiani, Costerus Enchiridj*, p. 670.

MEMBRUM III.

XIV.

HAC arce defensionis parata, nunc aliud facinus trutinabimus, quo monstra Romanae Ecclesiae feracissima toro robore abigamus. Larga hic ferarum & histronum seges. Ideoque non vulgaribus macheris, sed pugione hic opus est, qui *Michaeli Archangelo excidit, quando cum Diabolo, pro corpore Moisis digladiatus est, Juda v. 9. Pugno interim utar, eorumque comenta non applausu, sed nunc Democrisi risu, nunc Heracliti stetu excipiam.*

XV.

Melchior Canus Canariensis Episcopus (a) conqueritur *Laertium rectius vitas Philosophorum, Svetonium Vitas Imperatorum, quam Catholicos vitas Martyrum, Virginum & confessorum descripsisse. Illi enim Philosophorum & Principum vitia non tacent, nec virtutes tribuunt; hi vero affectibus indulgent, multa consingunt, quorum me [Canus ait] non solum pudet sed etiam tadet. Recte! Et quem quaso non distuderet istarum namiarum, quas otiosi ventres tumultuaria ut plurimum congeserunt opera. Solem aciemque haec monstra nunquam sustinebunt.*

XVI.

Ibim per exemplum & ex spacioso confistorum Sanctorum campo evocabimus *Maximum* quem dicunt *Christophorum*, nihil veriti molem ejus Giganteam. Ubi nobis non est animi giganteae proli bellum indicere, a cujus partibus *Sacra Numer: 13. v. 34. Ecclesiastica & profana stant pagina.* B. Augustinus (a) scribit se vidisse *in litore Uticensi Molarem dentem adeo magnum ut dissectus ad magnitudinem usitatorum nostra atate dentium centuplo major facile judicari po-*

Mem- brum III. Christopho ro Magno in mundo hospitium negat.

l. 1. Theolo- gicorum l. 11. c. 6. p. 533. in Concilio Trid. Theo- logus cele- berrimus, quo nemo Sacras li- teras ple- nius & pla- nius do- n- it. narra- re Jesu- Perorio in Daniele l. 12. c. 6.

(?) l. 15. do- Citare Des c. 9.

enerit, ubi etiam talia fuisse per multa hominum corpora è Virgilij l. 12. Æneg: v. 54. à fine, demonstrat inducendo Turnum qui è terra saxum adeò ingens sustulit & in Æneam vibravit, ut :

Vix illud lecti bis sex cervice subirent

Qualianunc hominum producit corpora tellus.

XVII.

D Emitte te non nihil, si placet, in *amanissimum* Geographiæ *viridarium* & in Insula *Chili* apud *Atlantem* *Majorem* *Cluverium* & *Merulam*, saluta Gigantes. Hisce quantavis inhæreat expertus est *Becanus* (b) scribens: multos hoc tempore esse Gigantes.

XVIII.

SED ne ad aliena delectamur tractanda juvat tractare. Non quaeritur (1) de *Christophoro Martyre sub Decio passò*, cujus meminerunt *Nicephorus* (c) *Magdeburgenses*. (d) Neq; (2) de alio quocunq; hujus nominis, qui *Christum tulit* vel corpore per decentem castigationem, vel mente per devotionem, vel ore per confessionem. Sed (3) de eo quaeritur, an unquam in rerum natura fuerit [1] Qui *Lutetia* [& passim] in *Cathedrali Templo* non *hamaxiaus*, aut *colossaus*, sed *monti iusto* par spectandus proponitur (a) [2] Cujus *dens pugno major* in *Hispania* ostentabatur *Ludovico viro*. (b) [3] Qui *gallus* pro pueris *gallina* pro puellis superstitiosè offerretur agnoscente *Johanne Gersono Cancellario Parisiensi* (c) [4] Qui adhuc *hoiæ piæ* sorte assignatur adoratoribus in patronum (d) [5] Cujus *Patrocinium* [ut qui *Christum* humeris portare meruisset] ab *Anglis* (e) & *Germanis* (f) adhibitum est ad Deum, quo *ipsum meritum* & *precibus ab omni languore corporis & anime preservetur, ab omnibus malis inimicorum visibilibus & invisibilibus liberentur, atq; ad gaudia eterna perducantur?* (g)

(b) de Invo-
catione Sa-
ctorum p.
113.
(c) l. 5. cap.
27.
(d) Centu-
ria 3. c. 12.
p. 302.
(e) Erasmi
colloquio de
maustragio
& p. regri-
matione ve-
ligionu: go
(f) In Com:
l. 15. c. 9.
de Civitate
Dei.
(g) partes
de directio-
ne cordis cõ-
sideratione
16.
(a) Drex-
lius de cul-
tu alium
(c) Hortu-
lus anima
Paris: s. in
pressis An.
15:9 f. 96.
Missale Salsburgense Missa de Christophoro. (f) Ex Rosario B. Virg: M. in u-
sam Eccl. Hildeshem.ensis. (g) Hortulus Anima Lugdunensis. f. 118.

XIX.

AD hoc *insane proceritatis monstrum* confodiendum non refumemus *Clavam Herculis*, sed opponemus tantum, quoddam telum è manibus *Bellarmini* & *Barony* extorrum, quod contra famosam illam meretricem *Johannam Papisam VIII.* magno molimine vibrant hoc modo: Quicquid nullius veteris, fidelis, probati & authentici historici testimonio confirmari potest, fabulosum est. Jam subsumo: *Historia Christophori Magni* nullius veteris, fidelis, probati & authentici historici testimonio confirmari potest. E. *Historia Christophori M.* est fabulosa.

XX.

REcolamus tempora *Christophori M.* quæ juxta *Baronium* incidunt in A. C. 254. & inquiramus in unum aliquem idoneum hujus seculi testem. Quid? Estne authenticus testis, qui rem enarrat multis ante se gestam, seculis? Sed ut liberalitatem *Lutheranorum* experiantur *Jesuita*, non urgebimus eos seculo *Christophori*, cum *Baronius* A. C. 254. N. 22. *desperabundus* fateatur *memoriam Martyrum sub Decio passorum literis consignatam majori ex parte Diocletiani incendio depersisse*.

XXI.

AGedum verò faxis producat *aliquis Historicus, aut alius* ex seculo I. aut II. aut III. post *Christophorum duodecim alias longum*. Illustrissimus *Cesar Baronius* in *historiarum monumentis pervolvendis versatissimus, disertus ille secundum elogium Drexelij* (a) *Divorum Encomiasta*, qui res gestas *Sanctorum* ex omni *Antiquitatis memoria* collegit, certaq; ab *incertis distinxit*, [ut habet *Præfatio Martyrologij Romani*] postquam ad faciendam *Christophori M.* fidem produxisset *Historicos Antiquos* [quorum tamen nemo vel I. vel II. vel III. *Christophori M.* floruit seculo] & *Recentiores* [qui heri aut nudius tertius denati] ingenuè agnovit *Acta*

Christophori depravata, ac inter se admodum diversa reperiri, in tantum ut illa ipsa Acta in antiquissimis codicibus lecta indigent censura. Quam acute rem, ut ajunt, acu!

Tante Christophorum, condere moliserat!

XXII.

Profectò *Cesar Baronius Cardinalis & Bibliothecarius Apostolicus* (a) totam causam Christophori patrocinio infelici penitus reddidit luxatam, quando pro *Rege Dagno Imperatorem Decium* cautè substituit. Habet quod succenseat nostræ tarditari. Meretur tamen *Lutherana simplicitas* veniam, quæ ut à recto Sacrarum pandectarum tramite deflectere non novit, ita nec ultra *Canæ Antiquitatis codices*, aut *Majorum sinceræ institutiones* sapere didicit.

XXIII.

Edicas velim quam tandem splendidis è præmissis elicies *Illustrissime Baroni* conclusionem? Turgidis præmissis Minorem in hæc verba deficiantem: *Quod pertinet ad Giganteam staturam, palmam, peram, lucernam quibus pingi consuevit, quod dicam non habeo.* (a) Bone *Baroni* non habes? Habet *Jacobus de Voragine* (b) *Archiepiscopus Januensis*, quod dicat & quidem largiter. Quid tibi videtur *Baroni*, de hoc *Jacobo*? Est iste *Archiepiscopus* mihi plusquam *lycambæus*, tibi [ut constat ex tuo *Martyrologio Romano die 23. Aprilis*] adeò *Satyricus*. ut absq[ue] aliqua majorum autoritate, ea ad historiam referat, quæ *Symboli* potius quam *Historia* alicujus expressam habent imaginem.

XXIV.

(c) de ss. Invocatio-
ne p. 117.
(c) l. 3. de
Ratione stu-
dij Theolog-
icæ c. 7. p.
384.

SI *Baronius, Becanus, Villavincenius, Vida* vidissent *Christophori M. dentem pugno majorem Ludovico Vivi* ostentatum, nec *Baronius* *Symbolicæ* imagini assurrexisset; nec *Becanus* (c) de gigante à *Christophori* quantitate dubitasset: nec *Villavincenius* (a) picturam Christophori pro *Emblemate Hieroglyphico* à veteribus studiosè excogitato, ad adumbrandum

Evangelii

Evangelii præconem, habuisset: nec *Fi.ronymus ille Vida* *Episcopus* (b) ea omnia quæ de Christophori palma, pera, statura procera, flumine, lucerna feruntur allegorice exposuisset.

XXV.

Nunc arguam: *Dens allegoricus inter reliquias nec asservatur nec ostentatur. Dens Christophori M. pugno major* [nescio an sit, incisorius vel caninus vel molaris: Vives enim dum fuisset in vivis non significavit] asservatur & ostentatur. Vide *Thesin* 18. E. *Dens Christophori M. non fuit allegoricus*. Rursus: *Cui dentes erant Symbolici & allegorici, ille sub Decio capitis obruncatione Martyrium non complevit. At Christophoro M. dentes erant Symbolici & allegorici. E. Christophorus M. sub Decio capitis obruncatione Martyrium non complevit.* Tanta scilicet hic sunt commenta, ut illorum recitatio sit confutatio. Digna monstra nunc huc nunc illuc ruentia expiandæ religionis ergo, in ignotas Insulas deportari, aut Marinis fluctibus submergi!

XXVI.

Rectè *Georgius Cassander* [qui iudicio invictissimi Imperatoris *Ferdinandi I* (b) fuit vir eximie eruditionis singularis pietatis inq; sacris literis valde benè versatus] in *Consultatione Articuli* 21. p. 142. Scribit: *In historijs sanctorum* quosdam commemorari, qui an unquam fuerint, meritò dubitatur.

MEMBRVM IV.

XXVII.

NON quorumvis confictorum Sanctorum, sed saltim *Christophoriana* pistrina Saxum volutavimus, veriti, ne cœteræ hujus fursuris fabellæ palato Papistico velut opi-para bellaria nimia oblectatione nauseam concitassent. Nunc ne quid Romana Ecclesia detrimenti patiatur calamum

B 3

mum

Membrum
IV. Papi-
starum Ec-
clesiam I-
dololatria
convincit.

(b) Epistola
ad Cassan-
dru & Ar-
chiepiscopu
Trevisense
p. 13. 14.

nium temperabimus *ostensuri duntaxat occasione Christophori M. & Coronæ B. & Mariæ quam fœdè Romana lupæ in Idolorum complexibus jaceant. Sit formula: Qui Idolum invocat horrendam Idololatriam committit. Qui Christophorum M. invocat, Idolum invocat. E. Qui Christophorum M. invocat horrendam Idololatriam committit.*

XXVIII.

(a) Roma-
morum l. 6.
25. Orige-
nes comm:
imh. l. παρὰ
exponit per
præter.

Major patet ex terminis. *Idololatria enim definitore Paulo (a) nihil aliud est quam σεβάζειν καὶ λατρεύειν τῆς κτίσεως παρά τοις κτίστοις colere & servire creatura præter Creatorem.* Colligo: *Si Idololatria est colere Creaturam præter Creatorem. E. Major Idololatria erit colere non-Ens præter creatorem.*

XXIX.

(b) Bell. l.
de Reliquijs
SS. c. 5.

Minor probatur. Imagorei non existentis est idolum. (b) Imago Christophori M. est imago rei non existentis, quod per totum membrum III. plenissimè manifestavimus. E. Imago Christophori M. est idolum. E. Colere eum qui nec fuit, nec est, idololatria est.

XXX.

(a) L. 2. A-
polozia de I-
doloria c. 7
(b) 1. Peti.
4. & 3.
(c) Jude
6. 9.
(d) Col. 3.
& 5. Eph. 5.
& 5. ad
Gal. 5. & 20
(e) Orat. 2.
in Catili-
nam.

HAC difficultatē *Jesuita Valentianus* ad incitas redactus, veteres neglexit latebras. At incidit in novas scribendo (a) *Scripturam* (b) *innuere aliquam licitam Idololatriam.* Satan, increpet te Dominus. (c) *Ego argumentor.* Omnis Idolorum cultus est illicitus. (d) *Omnis Idololatria est Idolorum cultus.* [Idololatria enim dicitur quasi τὸν εἰδωλὸν λατρεία] E. *Omnis Idololatria est illicita.* *Epith. tom Petrinum* non distinguit *Idololatriam illicitam à licita*, sed eam quæ solum illicita est fortius per amplificationem exagitat. *Eodem acumine Valentiano colligerem quadam peccata esse pia, quia dantur peccatores impij qui patrani impia peccata Juda v. 15. Cicero (e) invehitur in nefaria Catilina supra.* E. ne concedit quædam, *supra esse Sancta?* Mirabilis hæc est Logica!

XXXI.

Cæte.

Cæterùm singularem meretur observationem religio illa:

Quæ filo insertis numerat sua murmura baccis. (f) *Dominicus* (f) *Mantu-
anum.*
Atavus Dominicanorum primùm commentus est *Mariæ Rosarium* ab Alanode Rupe Dominicano sub Pontificatu Sixti IV. Circa A. C. 1400. repetitum, in quo quinquagies *Ave Maria* recitatur, & singulis Decadibus unum *Pater noster* interseritur. Ex tergeminato autem *Rosario* conficitur unum *S. Mariæ Psalterium*, quod efficit numerum centesimum & quinquagesimum respondentem numero *Psalmorum Davidicorum.* E. *Rosarium*, continet quinquaginta *Ave Marias* & quinq. *Patres nostros.* In *Psalterio* verò *Mariæ* centies quinquagies *Ave Maria* & quindecies *Pater noster* repetitur ut *Monachi* rudes ignaræq; vestales tanquã picæ loquaces:

Barbottent Patres nostros, & χᾶπε Marias.

XXXII.

QUO vanæ intentionis multiloquio excedunt & *Ovidij* (a) *l. 2. Me-*

(a) *Battum* qui futiliter: _____ sub illis (b) *Heau-
contimoru
meni Ath
5. Scena
6. 8.*
*Montibus inquit erant, & erant sub montibus illis, & Te-
rentij* (b) *Vetulam*, quam *Chremes* monuit ne suo ex ingenio
Deos judicet, ut nihil credas intelligere, nisi si idem dictum
est centies.

XXXIII.

(c) *Christi
Institur: i
grat. Soda
lit: B. Ma
ria l. 1. c. 2*
PRÆTEREA *Jesuita Costerius* (c) asserit, eos qui in sodalitia *Virginis Mariæ* vivunt, qualibet hebdomada *Rosarium* *Mariæ* ter sive *Psalterium virginis* semel h. e. centies & quinquagies ex prescripto devotionis recitare. Unde sequitur, quemvis sodalium quorannis in *S. Mariam* esse 7800 injurium. *Argumentor.* Quibus *Papistæ* gaudium & pacem precantur, illi nondum gaudio æternæ Beatitatis fruuntur. At *S. Mariæ* dicendo: *Ave Maria*, gaudium & pacē precan-

150.
52.
7800.

precantur. E. S. Maria nondum gaudio æternæ beatitudinis fruitur. Major est Cardinalis Bellarmini (d)

XXXIV.

Minorem confirmat (1) Syriacum *selam lec Mariam*, quod respondet Ebræorum salutationi, *pax tibi*, (2) Græcum *χαίρε* gaude (3) Latinum *ave*, quod *subtilissimus* *festiger* exponit per *vive*. Quid? *Ave secundum Maldonatum Jesuitam* (a) est timoris depulsio. Confer *ave Judeæ* (b) *Judeorum* (c) *Christi ave te*. (d) Ergo Gabriel Archangelus salutando Mariam oravit pro pace, gaudio & vita Mariæ.

XXXV.

HÆC formula salutationis Angelicæ non est per omnia inspirationis Divinæ. Continet enim [1] *verba Gabrielis* (c) [2] *Elisabeta* (f) [3] *Gnaphis Heretici* in V. Synodo uni verali damnati, qui primus in Ecclesiam Græcam circa A. C. 470. introduxit illud: *S. Maria Mater Dei ora pro nobis nunc & in hora mortis nostræ*.

XXXVI.

Istanc S. Mariæ injuriam augere solent Papicolæ formula absolutionis: *Passio Domini nostri Jesu, nec non meritum Beatissimæ Virginis Maria, Petri, Pauli & omnium Sanctorum, sint tibi in remissionem peccatorum*. Sit argumentum: Vera hominum humilitas, ignorat propria merita. Humilitas Mariæ Petri, Pauli & omnium verè Sanctorum erat vera hominum humilitas. E. Humilitas Mariæ, &c. ignorat propria merita. Major est Belarmini. (g) *Minor in confesso* est. Hinc nervose *Cassianus* (h) ait: *Quod de alio non ita dicitur ut est, etiamsi honor videatur injuria est*.

XXXVII.

EAnt nunc *Jesuite* & urgeant nos captioso illo Sophismate, quo *Sophista* quidam referente *Gallio Nocturno Atticorum* (i) e *Platonis Diatriba Diogenem urfiz*: *Quod ego sum id tu non*

tu non es. Nos cum *Diogene d. l.* dicimus: *Avobis incipite, & vera erit hæc conclusio*: E. *Papistæ non Lutherani sunt in Sanctos injurij*. Ita scilicet *Sextus Roscius* (a) iam merito accusatus *Parricidij, Titum Roscium* patris *convicit homicidij*.

XXXVIII.

NOs sic, ut vim vi illidamus inferimus. *Qui à S. Maria non tantum intercessionem, sed etiam liberationem à malis temporalibus & æternis flagitant, illi Idololatriam committunt. At Papistæ à S. Maria non tantum intercessionem, sed etiam liberationem à malis temporalibus & æternis flagitant. E. Idololatriam committunt.* Major constat ex Definitione Idololatriæ, quam necessario non requirere ut *Divinus cultus exhibeatur creaturæ tanquam Deo*, sic ostēdo: *Avar⁹ cōsidit in Divitijs nō tanquā in Deo. Avar⁹ est idololatra.* (2) E. *Quidam qui est Idololatra non cōsidit in Divitijs tanquam in Deo.* Conf. Th. 28.

XXXIX.

Minorem nobis largitur *Bellarminus* (b) quando hunc Hymnum ab Universa Ecclesia decantari refert: *Maria Mater gratiæ, mater misericordiæ. Tu nos ab hoste protege in hora mortis suscipe. Carolus Carafa Episcopus Averfanus non ubiq; sanus* (c) *liberationem ab hostibus religionis Mariæ tribuit. Jesuita Salmero* (d) *Mariam pro adjutrice Christi in opere Redemptionis habet inquit: Maria stetit sub cruce, ut esset adjutrix liberationis & corredemptrix.* *Mariale Argentinum publico decreto Anno 1493. editum* (a) *hæc blatur: fuit Dominus cum ea [Maria] & ipsa cum Domino in eodem opere Redemptionis. Mater misericordiæ adjuravit Patrem misericordiarum in opere nostræ salutis.*

XL.

QVam protervam impietatem vel solus *Esaias c. 63. v. 3.* contunderet potest. Quod oraculum quia ridiculè detorquetur in *Mariali Argentino* noto hic () *Exclusivam Solus torcular calcavi* (2) *Negationem non vir mecum fuit.*

d) l. 2. de Massa c. 25.
a) in c. 1. Luca.
b) Matth: 26. v. 49.
c) Marci 15. v. 18.
d) Matth: 28. v. 9.
e) Luca 1. v. 28.
f) ibidem.
g) l. c. de Just c. 6.
h) l. 1. de incarnati-
one contra
Jesuitas
p. 1240.
i) L. 18. c. 13.

(a) Cicero pro Sexto Roscio.
(a) Eph: 5. v. 5.
(b) l. 1. de SS. Beati c. 17.
(c) Communis Germania restaurata; præfatione ad D. Virginem.
(d) Tom: 10. Tract: 41.
(a) l. 1. c. 5. f. 13.

Fuit. Ubi vir per Hebræam literaturam ob præpositio-
nem particulæ non non sumitur *Distributive* pro sexu Ma-
sculino; Sed *collectivè* pro utroq; ut ita non vir significet ne-
minem, Exodi 10. v. 23.

XLI.

Suffragatur Argentinx protervitati & *Vulgata versio à*
Concilio Tridentino (b) Canonizata, qua Gen. 3. v. 15.
pro Masculino ipse substituit foemininum ipsa. Quod au-
tem *Nicolaus Jansenius ordinis Prædicatorum Monachus* exci-
pit, perinde esse sive legatur ipse, sive ipsa, modo hic pro-
trudatur sensus: *Maria caput serpentis contrivit virtute filij,*
merum εὐφροια est. Quæ vis consequentiæ? Maria genuit
filium, qui contrivit caput Serpentis. E. Et Maria con-
trivit. *Vah quàm scienter!* Cur non sic? *Maria genuit fili-*
um, qui fuit in pinnaculo templi. (a) Ergone & Maria.
Estne *Maria* pro nobis crucifixa, quia genuit filium qui est
crucifixus? *Rapiendus esset hic importunus Monachus & sexu-*
lis Logici pro inscitia tractandus!

Membrū
V. καὶ φέ-
ρετὰ Ἰησοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ
ἀπέστειλε.

MEMBRUM V.

XLII.

VT Romana Meretrix Spirituale adulterium in cultu cœ-
litum conspicuum à se amoliarur, varia conquiri-
tione καὶ φέρετα, quibus tanquam sudarijs os suum abstergat &
ceu minio frontem illiniat. Negant se Cultum Religionis
Christophoro Utopico & S. Mariæ impendendo committere
Idololatriam (1) quia eos colunt non cultu λατρείας, sed il-
lum δαλείας, hanc ὑπερδαλείας, (2) non ut bonorum Largitores,
sed ut *Intercessores*. (3) Cultu quidem Divino sed non tanquā
Deum (4) Non tanquam Mediatores *Redemptionis*, sed ut
Intercessionis. Hæc sunt præcipua ipsorum *evanida phar-*
maca, quibus ex Idololatriæ Camarina impunè volunt elabi.
At:

Qui

Qui malè distinguit non benè, crede, docet.

XLIII.

Respondeo ad (1) Stylo scripturæ inter λατρείαν & Reli-
giosam δαλείαν tantum esse discrimen quantum inter
ensem & gladium Thesi X est ostensum. Confer Gal. 4. 8.
Ergo qui Creaturis impendit δαλείαν impendit & λατρείαν.
Ergo cuius est ὑπερδαλεία illius erit & ὑπερλατρεία. At S. Mariæ
est ὑπερδαλεία Ergo etiam ὑπερλατρεία (2) Quem colunt cul-
tu δαλείας & non λατρείας illū colunt cultu sine cultu. (λατρεία
enim Græcorum norat cultum Latinorum) At Papistæ san-
ctos colunt cultu δαλείας & non λατρείας. Ergo sanctos eo-
lunt cultu sine cultu. (3) Quo cultu colitur Christus se-
cundum Divinitatem, eo colendus est secundum Humanita-
tem (Synodus Ephesina Can. 8.) At Christus secundum Divi-
nitatem colitur cultu λατρείας. Ergo eodem secundum Huma-
nitatem colendus est. (4) Distinctionem inter λατρείαν &
δαλείαν sensu Augustini omnium primi illius Autoris admit-
to. Augustinus enim Cultum Generaliter distinxit in λα-
τρείαν Religionis & δαλείαν charitatis, non verò more Papistico
specialiter cultum Religionis in λατρείαν & δαλείαν dispefcuit.
(a) inquit: *Colimus sanctos cultu non Servitutis, sed Honoris.*
Provoco ad Tribunal Syllogisticum. δαλεία Augustini non
est Cultus servitutis. δαλεία Pontificorum est cultus servitutis. E.
δαλεία Pontificorum non est δαλεία Augustini. Quo te, Mari, pe-
des? *Turpe est cum Sofia ibi fugere ubi maxime pugnandū erat.*

XLIV.

Respondeo ad (2) Concilium Tridentinum Sess. XXV. a-
gnoscente Leonhardo Lessio (b) Sanctos invocandos docet ut de Jure
Intercessores & Auxiliatores. (2) Qui non opitulantur om-
nibus æqualiter illi sunt Opitulatores. (saltem inæuales)
Sancti non opitulantur omnibus æqualiter. (c) E. Sancti
sunt Opitulatores.

C 2

XLV.

(a) Tomo
lib: 20. con-
tra Fauſt
Manicha-
um cap: 2

(b) Lib:
Justitia
c. 37.

(c) Salmo
Diss. VI.
Tomo X
pag: 462

(d) *AR. 7.* **R**espondeo ad (3) Si *Valentianus* tempore *Synodi Nicæna* vi-
xisset, *Nestorianus* à *Synodo Nicæna* (d) *Idololatriæ* dam-
natum hoc argumento speciosè purgasset: *Qui Divinos ho-*
(e) *Valent:*
l. 1. de Idol:
cap. 1. *nores non impendit alicui tanquam Deo, non est Idololatra* (c) *Ne-*
storius impendendo Divinos honores Christo, non impendebat ei
Divinos honores tanquam Deo. (Constat enim ex *Actis Sy-*
(a) *Can. 49-*
73. 74. *nodi Ephesinæ* (a) cum noluisse *Sanctam Mariam* vocare
Deiparam) *E. Nestorius non fuit Idololatra.* (2) Num *Aaron*
Ex 32. v. 4. *Divinum honorem vitulo aureo tribuit tan-*
quam DEO? nimis stupidus fuisset si non intellexisset Deum ali-
um esse quam aurum. Confer. *Thef. XXVIII & XXXVIII.*

XLVI.

(b) *Rom. 8.*
v. 34.
(c) *1. Tim.*
2. v. 5. 6. **R**espondeo ad (4) *Eriam Christus est Mediator Interces-*
sionis (b) (2) *Mediator est unus* (c) & quidem ita unus
sicut Deus est unus. *E. sine distinctionum quilibet est unus.*
(3) *Nobilissimum anima antidotum, est effectum Redemptionis.*
Lac Mariae & sanguis Filij sunt nobilissimum anima antidotum.
Ergo Lac Mariae & sanguis Filij sunt effectum Redemptionis. *Er-*
go & Maria Redemptrix? Minorem evincimus ex Idolola-
trico Carmine (secundum iudicium Jesuuitarum Nicolai Jan-
senij Romana sedis Missionarij, & Adami à Contzen (d) *valde*
pio) quod in Amphitheatro honoris (e) *habet Jesuivita Carolus*
(e) *L. 3. c. 8.* *Scribanius xxi avbyscupica* **CLARUS BONARSCUUS**, dictus.

Hereo lac inter meditando interq̄ Cruorem.

Inter delicias uberis & lateris

Rem scio, prensabo si sis erit ubera dextra

Leva prensabo vulnera si dabitur

Lac Matris miscere volo cum sanguine Nati

Non possum antidoto nobiliore frui.

Ubi (1) *Poëta* dubius est an *Lac Mariae* vel *sanguinem Chri-*
sti debeat apprehendere (2) *Majori affectu* apprehendit *lac*

Maria

Maria quam sanguinem Nati (3) *Utrumq̄ miscet, ut scelus ad-*
missum expiet.

MEMBRUM VI.

XLVII.

Quoniam *Papistæ* non uni solent fidere antro, *Cultum*
Coelitum numerosis præstruunt anfractibus. *Non-*
vacat hosce anfractus vapidos sigillatim perlustrare, nec
in specialibus erratis castigandis enixius laborare. *Totam-*
rem Canonico conficimus compendio.

1. *Posito Patrum Limbo, uno istu ruunt allegata ex Ve-*
teri Testamento.

2. *Ab eo quod uni est proprium ad id quod commune*
est omnibus non valet Consequentia. *Ratio.* *Quia singu-*
laris quibusdam facta revelatio, non est communis cognitionis af-
firmatio.

3. *Qui Deum omnia videntem videt, non mox omnia*
videt. *Patet id Exempla Angelorum, qui Deum vident* (a) *nec*
tamen in Deo diem Extremi Judicij vident (b). *Aude tu con-*
tendere Papam Rome, Viennam videre, quia videt solem collu-
strantem Viennam. *Ergo posito Trinitatis speculo cadit & Dei*
revelatio, & Angelorum Sanctorumq̄ relatio. *Unde sequitur fal-*
lax esse Costeri (c) *essatum, in Scriptura non confirmatum,*
nec ab alijs Jesuivitis approbatum. *Nempe Sanctos in Divina*
Essentia ceu in speculo omnia videre.

4. *A negatione Rei, ad negationem Modi valet Con-*
sequentia. *Ergo qui Cognitionem non probat, in cognitionis*
modo frustra desudat.

5. *Huic collectioni: Sancti non sunt ridendi, sed ho-*
norandi, ergo adorandi, dæst Dictum De omni. *Rectè B.*
Augustinus (a) *Honorat omnis qui adorat, non adorat. omnis qui*
honorat.

6. *Ab Adoratione ad adorationem Religiosam non valet*
Consequentia.

Membrum
VI. Argu-
menta Sa-
ctorum Cul-
tum scien-
tia dis-
solvit.

ergo est
probans

(a) *Maerbo*
18. 10.
(b) *Mari-*
13. 32.

(c) *Enchiridion*
Vener. SS. c.
22. p. 647.

7. Sancti pro nobis orant. Ergo sunt invocandi. *Propositio Major non est Catholicè vera: nam Divus Epulo pro fratribus orabat (b) Patriarcha in Limbo & anime in Purgatorio teste Bellarmino (c) Orant pro Ecclesia. Neq. tamen Epulo à fratribus, Patriarcha ab Ecclesia, &c. anima Purgatorij à viventibus invocantur.*

8. Distinguendum est inter amicam vivorum *Compellationem* & religiosam mortuorum *Invocationem*. *Argumentor: Invocatio Sanctorum religiosa in V. T. non fuit usitata. Compellatio viventium in V. T. fuit usitata. E. Compellatio viventium non est religiosa in vocatio Sanctorum.*

9. *Privata Patrum Conjectura, non debet abire in publicum dogma.*

10. *Discernendum est inter Patres secundum aetates. Ergo Patres qui stiterunt post Idololatriam natam nihil probant. Ergo extra Scripturam non extendantur, sed pie exponantur, eorum incommode dicta.*

11. *Distinguendum est inter Patrum sententiam Propriam & Figuram. Vnde Theodoretus: (a) Quae in Ecclesia paenagyrice & Declamatorie dicuntur, non constituunt Dogmatum Regulam.*

(b) *Haresi* 12. *Diligenter notandum est hoc Epiphaniij (b) iudicium de Cultu Coelorum: Quae Scriptura de hoc narravit? Quis Prophetarum praecepit, Hominem adorare, nedum Mulierem? Ludibrium est tota res & anicularum fabula, tota hujus heresis tractatio. Sit in honore Maria: Pater, Filius & Spiritus Sanctus adoretur: Mariam nemo adoret, non dico Mulierem, imò neq. virum. Deo debetur hoc Mysterium. Neq. Angelici capiunt talem glorificationem. Deleantur quae male scripta sunt in corde deceptorum, tollantur ex oculis cupiditas ligni. &c. Coetera, quae desunt, ad ipsam mittimus Disquisitionem.*

Gloria sit Domino, qui dedit ista. Satis!

*In hoc conspectu Petri plerumque, sicut et in
 sidera et animis patris, et principis doctoris Evangelij quem elegantius
 et exspectat sui subditus.*

In quis est ingenie etiam proficentis imago

*Cui somnium pueri sui, quem fero dicitur dedit.
 Cuius pueri sine d. plus, ania moles tanta gigantus*

Et igni quere culu leni perdet omis.

*Quidam in pueris hancus puer ipse videtur
 Cuius somni, et toto frajus in v. b. dicitur.*

*Et in opus et animis ne sint et corpore, feres
 Qui etiam pueri fere per ora volunt.*

*Cui somni magister tumidi per maremora, Pontis
 Arborea ingelas molei rescellis quas!*

*Per mare, quod calce, peruenimus intellige munum,
 Ille animis pueri docuas perielu. C. S.*

*Arbore nil aliud nisi sanctus intellige, C. S. dicitur,
 Rebus in quibusque non pia corda regit.*

*Haec etenim in summo altissimus huius Sasa per ignos
 Qui a te amittitur, grande docemus opus.*

*Die tamen hoc etiam, quid tenuis mantica cere
 Quia tibi curis inguine pisce, placentia melle?*

*Cere tibi nunquam desunt alimentaria ministris,
 Quiq. deo firmat, seruat aliq. C. S. d. V. S.*

*Cere quis insignis cana puerul illu. Seruato,
 Cecurus accensa qui face monstraat illos.*

*Cas pueri nescit referat ventura, munda et q.
 Significat uatrs, qui cecumre, C. S. d.*

*Cui ades o corporis, inq. o puer optimi. C. S. d.
 Necum habitas, teum dicitur, Sola Salus.*

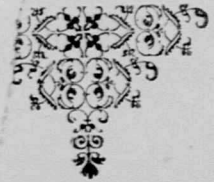
THEMATVM
 PHILOSO-
 PHICARVM
 FAS LUS.

IOHA
 p. t
 MELIC

i gratia
 DE
 KUZERA,

osfenbergen:
 apremo
 TINCTORIUS,
 ion. ad diem
 publicè

endet,
 in
 mnasii Acroasi
 operiori.

TSCHOVIÆ,
 E' Typographico BREVERIANO, Anno 1644.

quotidie: & tamen Virulenti homines non tantum ex ad-
versariis, sed etiam falsi fratres. qui nobiscum se sentire ajunt,
mea scripta & d
adferre & allegar
diente, etiam f
virus suum meo l
sub nomine decip
post obitum meun
dere, dum adhuc
boli ora obstrue
pote Venenatorun
re volunt, quid f
stra etiam minutiss
vent. His erg
Ira DEI, quemac
sime Iuvenis, quam
quanta quanta Tua
illa tribuo: Ut adeo
patria, in cuius sola
quavis de Te, pietate
simo, SZIRMAYO
lii dilectissimi, spe
certamine incitati, c
optimarum rerum ca
sentia conficiatis, &
vi diu & sospites in te

Scribebam in Acad
7. Febr. Ac

Vester omni fide
IO. FRID. MAYER, D.
S. Reg. Maj. Suec. Consiliarius in Sacris Primar-
& Acad. Reg. Vice Cancellarius.

Disquisitio Publica
**HISTORICO-THEO-
LOGICA**

Quæ
HODIERNAM
ROMANAM
ECCLESIAM

Occasione illius

CHRISTOPHORI MAGNI

nec non

CORONÆ B. VIRGINIS MARIÆ
horrendæ Idololatricæ convincit.

quam

*Bonorum & Malorum non occulto, sed aperto
examine submittit.*

JOHANNES KUZERA,
p. t. Gymnasij Rosenberg: Director.

RESPONDENTE

Georgio Vaidá Löveiensis Hungaro. Die 4. Jun: 18.
Horis pomeridianis & pomeridianis.

LEUTSCHOVIAE,
Typis Laurentij Breveri. Anno C. 1643.